102| Διανοίξατε τοὺς πνευματικοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν...

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/102-διανοίξατε-τοὺς-πνευματικοὺς-ὀφθ/

Διανοίξατε τοὺς πνευματικοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, συγκεντρωθῆτε ἐν ἑαυτοῖς, δι' ὅλων τῶν ψυχικῶν ὑμῶν δυνάμεων, καὶ προσπαθήσατε νὰ γνωρίσητε τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, Ὅστις παρ' ὅλας τὰς ἀδυναμίας ὑμῶν ἵσταται πλησίον σας καὶ σᾶς περιβάλλει καὶ προσπαθεῖ πάντοτε ὡς **Φιλόστοργος Πατὴρ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τήν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Γνώσεως, τῆς φωτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ἀνεσπέρου Φωτὸς καὶ Ἀκενώτου Ἑστίας Του.**

Αἱ ἀδυναμίαι αἵτινες σᾶς περιβάλλουν καὶ σάς καθιστοῦν ἀνίκανους νὰ συμπληρώσητε τὰς ἐξασθενημένας καὶ ἀτονούσας ὑμῶν δυνάμεις πρὸς τὸν πρὸ ὑμῶν ἐκτεινόμενον δρόμον **τῆς ἀνόδου καὶ τελειοποιήσεως ὑμῶν,** προέρχονται ὄχι τόσον ἐκ τῆς προσηλώσεως ὑμῶν εἰς τὰς ὑλικὰς ἐκπληρώσεις τοῦ ὑλικοῦ ὑμῶν περιβλήματος, **ἀλλ' ἐκ τῆς χαλαρώσεως καὶ ἐξασθενήσεως τῆς θελήσεως ὑμῶν,** ἥτις ἀπωλέσασα τὴν προτέραν αὐτῆς **πίστιν** καὶ τὸ ἀκατάβλητον **θάρρος** πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἐγκαταλείπεται ἔρμαιον τῶν συγκρουομένων ἐν τῇ ψυχῇ συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναπτυχθέντα, καλλιεργηθέντα καὶ πολλαπλασιασθέντα ἐν αὐτῇ κατὰ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς παντελοῦς ἢ ἐλλιποῦς ἀπ' Ἐμοῦ ἀπομακρύνσεώς σας, συσφίγγουσιν αὐτὴν πανταχόθεν δι' ὑλικῶν δεσμῶν καὶ δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν ἐλευθέραν ν' ἀνέλθῃ ἐκ νέου μετὰ τῆς αὐτῆς ἀντοχῆς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους καὶ ἀνεύρητε τὴν ἀτραπόν, ἥτις ἀσφαλῶς διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως τῶν βημάτων ὑμῶν θὰ σᾶς ὡδήγῃ τὸ ταχύτερον πρὸς τὴν κορυφήν αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐβλέπατε τὸ ἀναπεπταμένον καὶ εὐρύτατον πεδίον **τοῦ Κόσμου τῶν Δυνάμεων καὶ Ἐξουσιῶν.**

Εἷς ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων καὶ ἐπιβεβλημένων ὅρων τῆς ἐπιτυχίας ὑμῶν εἶναι **ἡ στερέωσις τῆς πίστεως** ὑμῶν, ἥτις ἐκ βάθρων συνεκλονίσθη καὶ διερράγη, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῆτε νὰ ἴδητε αὐτὴν ἐντελῶς καταπίπτουσαν, ὁπότε οὐ μόνον θὰ ἀπαιτηθῶσι περισσότεραι ἐκ μέρους ὑμῶν προσπάθειαι καὶ ἐνέργειαι πρὸς ἀναστύλωσίν της, ἀλλὰ καὶ περισσότερος χρόνος διὰ τὴν στερεωτέραν αὐτῆς ἀνοικοδόμησιν.

Ἡ **θέλησις** ὑμῶν ἐνδυναμουμένη διὰ συντόνου καὶ τακτικωτέρας ἐργασίας, διὰ προπονήσεων, ἀπαιτουσῶν ἐνεργὸν δύναμιν, μὴ καταβαλλομένην καὶ ἐξουδετερουμένην οὔτε ἐκ τῶν ἀποτυχιῶν ὑμῶν εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀσκήσεώς της, οὔτε ἐκ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν ἀναφυομένων

ὑλικῶν συναισθημάτων τῆς ζωῆς ὑμῶν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἡ κινητήριος δύναμις τοῦ σκάφους, ἥτις διὰ καταλλήλων, ἐσκεμμένων καὶ δεξιοτέχνων χειρισμῶν νὰ ὁδηγήσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Ἡ **θέλησις** καὶ μόνη εἶναι ἐκείνη, ἥτις κατορθώνει νὰ ἐπιτελέσῃ **τὰ μεγαλύτερα ἄθλα** ἐν τοῖς διαφόροις ἐπιδόσεσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιζητήσεως. Οἱ μεγαλύτεροι τῶν δοξασμένων καὶ πεφωτισμένων ἀνθρωπίνων διανοιῶν εἰς αὐτὴν καὶ μόνον ὀφείλουν κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα συνέδεσαν ἀρρήκτως τὴν ἀθανασίαν τοῦ ὀνόματός των μὲ τοὺς ἀνεξιτήλους τίτλους τῆς ἱστορίας των.

Διὰ νὰ βαδίσητε σταθερῶς ἐν τῇ ὁδῷ, ἥτις διεχαράχθη δι’ ὑμᾶς **εἶναι ἀνάγκη νὰ στερεὼσητε ἐκ νέου τὰ διαρραγέντα θεμέλια τῆς πίστεως ὑμῶν καὶ νὰ ἐνδυναμώσητε τὴν ἐξασθενισθεῖσαν θέλησιν ὑμῶν, ἐπιβάλλοντες εἰς ἑαυτοὺς τὴν πρὸς τοῦτο ἀπόφασιν.** Οἱ ἄνεμοι, οἵτινες σήμερον ἀνερματίστως ὠθοῦσιν ὑμᾶς ἄνευ οὐδενὸς σκοποῦ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς σταθερᾶς ἐπιδιώξεως ἐὰν τοὺς ἀφήσητε ἐλευθέρους νὰ σᾶς κινῶσι πολὺ ταχέως θὰ συντρίψωσι τὸ σκάφος σας, χωρὶς καὶ ὑμεῖς νὰ ἀντιληφθῆτε τοῦτο. Ἐγκαταλείψατε ἑαυτοὺς γενόμενοι ἔρμαια τῆς πνοῆς τῶν τυχόντων ἀνέμων καὶ ὁπόταν συντριβῇτε ὑπ’ αὐτῶν θὰ αἰτιᾶσθε Ἐμέ, ἢ ἄλλον τινά, ὡς τὸν αἴτιον τῆς συντριβῆς σας.

Ἀλλ’ ἐὰν μὲ δεμένας τὰς χείρας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφήνετε ἑαυτοὺς νὰ συμπαρασύρεσθε, εἰς τί θὰ πταίῃ Ἐκεῖνος, Ὅστις οὐ μόνον σᾶς ὥπλισε διὰ χειρῶν, ἵνα πηδαλιουχῆτε ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ σᾶς ἔδωσε καὶ τὴν ἀσφαλῆ πυξίδα, ἥτις ἐν μέσῳ σκοτεινοῦ καὶ συννεφώδους ὁρίζοντος σᾶς καθοδηγεῖ πάντοτε εἰς τὸν δρόμον τῆς κατευθύνσεώς σας. Ἀναπετάσατε τὰ ἱστία καὶ ἀναλάβατε ἀνὰ χείρας τὸ πηδάλιον, ὁδηγούμενοι ὑπ’ αὐτῆς εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Αἱ θύελλαι καὶ οἱ ἄνεμοι εἶναι τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῶν θαλασσοπλοούντων καὶ **ἡ ἐνέργεια καὶ δραστηριότης, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ θάρρους, τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἐγκαρτερήσεως, ὁδηγοῦν πάντοτε εἰς ἀσφαλῆ λιμένα τοὺς ναυαγοὺς καὶ καθίσταται ὁ φωτεινὸς φάρος τῆς σωτηρίας των.**

Ἀδιαφοροῦσα εἰς τὴν μῆνιν τῶν κυμάτων, εἰς τὴν πνοὴν τῶν ἀντιθέτων ἀνέμων, ἡ ζωή διανύουσα τὸν τρικυμιώδη αὐτῆς ὠκεανόν, κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ της. Ὁπόση εὐτυχία καὶ γαλήνη δὲν πλημμυρεῖ τότε ἐξ ὁλοκλήρου αὐτὴν καὶ μὲ τὰς θυελλώδεις αὐτῆς ἀναμνήσεις μὲ ὁποίαν εὐχαρίστησιν δὲν φέρει πρὸ αὐτῆς τὰς κρισίμους στιγμάς της, καθ’ ἃς κρινομένη ὑπερηφανεύεται καθ’ ἑαυτήν, **διότι κατώρθωσε νὰ κατισχύσῃ τούτων καὶ νὰ διασωθῇ.**

Ὅταν καὶ ὑμεῖς κατορθώσητε νὰ καλλιεργήσητε τὴν θέλησίν σας πρῶτον, ἥτις εἶναι τὸ ἀπαραίτητον στοιχεῖον πάσης ἐπιτυχίας ἐν οἱαδήποτε ἐπιδιώξει καὶ φθάσητε ἡμέραν τινὰ διὰ τῶν ἀκαταβλήτων ὑμῶν προσπαθειῶν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ σας, πόσον τότε θὰ ἀγαλλιᾶτε καὶ ἡ ψυχῆ ὑμῶν θὰ ἐξυψοῦται γιγαντωμένη, διότι ἐπιτελέσατε καὶ ἐφέρατε μέχρι τέλους εἰς πέρας τὸν μεγαλύτερον ἀγῶνα τῆς **Ἀληθοῦς Ζωῆς, ὅστις ὡς ἐπινίκειον δίδει τὴν Ἀφθαρσίαν τῆς Αἰωνιότητος καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Σύμπαντος.**

Οἱ ἄνθρωποι ἀγωνίζονται διὰ τόν **φθαρτόν** κόσμον, ὑμεῖς καλεῖσθε νὰ ἀγωνισθῆτε διὰ τὸν **Ἄφθαρτον καὶ Αἰώνιον.** Ἀπαξιεῖτε νὰ κάμητε τοῦτο διότι στερεῖσθε πίστεως καὶ θελήσεως. Ὁ δρόμος ἐχαράχθη πρὸ ὑμῶν, διηνοίγησαν ἐπὶ στιγμήν οἱ ὀφθαλμοί σας καὶ τὸν εἴδατε ἀνελισσόμενον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ φωτεινῇ ἀκτινοβολίᾳ καὶ ὅμως ἐγκατελείψατε ἑαυτοὺς ἐν μέσῳ αὐτοῦ, χωρὶς ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν νὰ γεννηθῇ ὁ εἰλικρινὴς καὶ ἀκατάβλητος πόθος, ὅστις ἄλλους ἴσως θὰ συνεκλόνιζε καὶ θὰ καθίστα εὐτυχεῖς.

Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐπανεκλείσθησαν καὶ ὑμεῖς οὐδεμίαν προσπάθειαν κατεβάλατε ὅπως ἀφ’ ἑαυτῶν ἐκ νέου διανοιγῶσιν. Ἄραγε θὰ εὑρεθῇ τις, λέγετε πρὸς ἑαυτούς, ὅστις θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τοὺς ἀνοίξωμεν; Ὁ Βοηθὸς οὗτος ἵσταται πάντοτε πρὸ ὑμῶν καὶ ἀναμένει νὰ καταβάλητε μικράν τινα ἢ μεγάλην δύναμιν καὶ προσπάθειαν, ὅπως ἀνοιγῶσιν. Ὑμεῖς ὅμως φοβούμενοι τῆν πνοῆν τῶν ἀνέμων, ἣν αἰσθάνεσθε πλήττουσαν ὑμᾶς πανταχόθεν, ἐξακολουθεῖτε νὰ ἔχητε αὐτοὺς κεκλεισμένους.

Οὐδεμίαν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν καταβαλλόντες ἀνεμένετε νὰ ἴδητε **τὸ Φῶς, ἐνῶ τὸ Φῶς καταυγάζει ὑμᾶς** καὶ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ἀλλ’ αἰτιᾶσθε αὐτό, διότι δὲν ἔχει τὴν διεισδυτικὴν ἐκείνην δύναμιν νὰ διέλθῃ **διὰ τῶν κεκλεισμένων καὶ χονδροειδῶν βλεφάρων σας καὶ σᾶς προβάλῃ ἐντὸς τοῦ ὀπτικοῦ σας νεύρου τὸ Πανόραμα τοῦ Κόσμου, τὸν ὁποῖον ὁ ὑλικός σας ἐγκέφαλος καὶ ἡ ἀποσκληρημένη καρδία σας ἀδυνατεῖ ὄχι μόνον νὰ ἴδῃ, ἀλλὰ καὶ παραδεχθῇ ὡς ὑφιστάμενον καὶ ἐνεργοῦντα.**

29/9/1932